

EUCARISTIA D'INICI DIOCESÀ DE L'ANY DE LA FE

Homilia pronunciada a la catedral basílica de Sant Pere de Vic, el dia 14 d'octubre del 2012

Sr. Degà i membres del Capítol
Srs. Arxiprestos
Germans preveres i diaques
Escolans de la catedral... i de l'escolania del Monestir de Sant Joan de les Abadesses
Religiosos, laics
Tots, fills estimats de Déu,

Avui, amb gran alegria, celebrem l'inici de l'any de la Fe a la nostra diòcesi, ben units al sant Pare Benet XVI, que el dijous passat l'obria per a tota l'Església. Ha estat en el cinquantè aniversari de l'inici del Concili Vaticà II que tota l'Església ha emprès un camí de renovació de la fe, per tal de poder ser, tota ella, més i més evangelitzadora en el temps que el Senyor ens ha concedit de viure.

Si avui l'Església ens proposa un Any de la fe, posant la mirada en la nova evangelització, no és solament per commemorar una efemèride, sinó perquè hi ha una més gran necessitat d'aprofundir la fe i testimoniar-la que no pas en els anys del Concili. Ens ha dit el Sant Pare en l'homilia d'inici de l'Any de la fe: «En aquests decennis (després del Concili) ha augmentat la "desertització" espiritual. Si ja en temps del Concili es podia saber, per algunes tràgiques pàgines de la història, el que podia significar una vida, un món sense Déu, avui lamentablement ho veiem cada dia al nostre entorn. S'ha difós el buit. Però precisament des de l'experiència d'aquest desert, d'aquest buit, és com podem descobrir novament l'alegria de creure, la seva importància vital per a nosaltres, homes i dones. En el desert es torna a descobrir el valor del que és essencial per a viure; així, en el món contemporani, són molts els signes de la set de Déu, del sentit definitiu de la vida, de vegades manifestats de manera implícita o negativa. I al desert es necessiten sobretot persones de fe que, amb la seva pròpia vida, indiquin el camí vers la Terra promesa i d'aquesta manera mantinguin viva l'esperança. La fe viscuda obre el cor a la gràcia de Déu que allibera del pessimisme. Avui, més que mai, evangelitzar vol dir donar testimoni d'una vida nova, transformada per Déu i així indicar el camí.»

Benvolguts germans i germanes, vinguts d'arreu de la nostra diòcesi per iniciar aquest temps de gràcia que és l'Any de la Fe, no perdeu l'oportunitat que el Senyor ens ofereix per a viure amb més intensitat la nostra fe i transmetre-la als nostres germans. Preneu, si us plau, iniciatives per a poder viure aquest Any de la Fe! Us ho demano amb la tendresa del pare, però també amb la força del qui ha de respondre davant de Déu de vosaltres. Preneu iniciatives per a viure l'Any de la Fe cada un personalment; iniciatives familiars, iniciatives comunitàries, parroquials, arxiprestals, diocesanes. No perdem el temps de gràcia que Déu ens ofereix! Ho dic per al vostre bé i per al bé dels germans que esperen el vostre testimoni de creients.

L'Any de la Fe ens porta de nou al nucli de la nostra vida: la fe cristiana. I la fe cristiana té un rostre en el qual se'ns ha obert el cor de Déu: Jesús. La nostra fe té el seu centre en Jesús; en ell i des d'ell tota la nostra vida s'obre a la llum de la veritat i de l'amor. En l'evangeli que ens ha estat proclamat, Jesús ens ha dit: *Jo, que sóc la llum, he vingut al món perquè no es quedi en la fosca ningú dels qui creuen en mi.*

Estem convençuts d'això? ¿Tenim la certesa que la llum de la vida ens ve de Jesús, de la fe en ell? Ben cert que sí en tots vosaltres, que malgrat les contrarietats dels temps i de la vida us manteniu fermes en la fe. Però també és cert que podem créixer més i més en la fe. La fe cristiana, perquè és la fe en el Fill de Déu fet home, en qui trobem la plenitud de la Revelació divina, és una realitat de relació personal, de diàleg amorós. I en el rostre de Crist hi ha la veritat, l'amor, la bellesa que mai no s'esgoten. El cristià, aprofundint i vivint la fe, va sempre en un *crescendo* de més veritat, de més vida, de més amor, de més plenitud.

Germans, sortim de la tebior d'una fe a mitges. Hi va molt, de creure de veritat a creure a mitges. Creure a mitges és una traïció al Déu que ens estima. Ell se'ns ha donat del tot, ell ens ha estimat del tot. Una fe viscuda en la mediocritat és un refús a l'amor de veritat de Crist que *ens va estimar i s'entregà a si mateix per nosaltres* (Ef 5,2).

Per això en aquest any, de manera especial, fem cada dia la professió de fe cristiana. Recitem, en esperit de pregària, el Credo. Fem-ho personalment, comunitàriament, en família. La profunditat de la fe cristiana és present en les paraules del Credo. Coneguem millor la nostra fe amb la lectura i l'estudi dels documents del Concili Vaticà II, amb el qual – en paraules del beat Joan Pau II, papa – «se'ns ha obert una brúixola segura per a orientar-nos en el camí des segle que comença»; i també amb la lectura i l'estudi del Catecisme de l'Església Catòlica, del qual Benet XVI ens diu: «Per a accedir a un coneixement sistemàtic del contingut de la fe, tothom pot trobar en el Catecisme un subsidi preciós i indispensable. És un dels fruits més importants del Concili Vaticà II» (*Porta Fidei*, 11).

L'Any de la Fe ens ha de portar al centre de la nostra fe cristiana, Jesucrist. I a Crist el trobem de manera real i plena en el sagrament de l'Eucaristia. Com ens diu el Concili Vaticà II: «En la Santíssima Eucaristia hi ha tot el bé espiritual de l'Església, és a dir, el mateix Crist, la nostra Pasqua i pa vivent... L'Eucaristia es manifesta font i cim de tota evangelització pel fet que els catecúmens són a poc a poc introduïts a participar en l'Eucaristia, i els fidels, ja assenyalats amb el sagrat baptisme i la confirmació, són plenament empeltats en el Cos de Crist per la recepció de l'Eucaristia» (*Praesbyterorum ordinis*, 5).

L'Any de la Fe ens ha trobat de ple en el Pla Diocesà Pastoral, amb el tema de la santedat i amb el lema: «Sigueu Sants!». La santedat és un tema nuclear del Concili Vaticà II. Tots els cristians en raó del baptisme, de la confirmació i de l'Eucaristia, som sants. Siguem, doncs, el que som: sants! I el Senyor ens ha beneït, en el temps del present Pla Diocesà Pastoral sobre la santedat, amb la canonització de sant Francesc Coll, l'octubre del 2009, i ara, si Déu vol, diumenge vinent, 21 d'octubre, serà canonitzada a Roma la beata Carme Sallés i Barangueras, nascuda a la ciutat de Vic i batejada en aquesta mateixa catedral l'any 1848. Tots dos eren plens de zel missioner i evangelitzador. Aquestes canonitzacions són dons del Senyor que ens recorden que som una terra de sants que ha donat fruits de santedat i que en dóna i en donarà més si deixem que Déu actuï en els nostres cors per la fe.

Aquest curs pastoral som convidats a viure profundament l'Eucaristia, celebració de la fe cristiana. En la segona lectura hem escoltat com sant Pau deia als cristians de Corint i en diu a nosaltres: *El pa és un de sol, i per això nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa*. I sant Agustí ens diu referint-se a l'Eucaristia: «En aquest pa veieu el que sou. En aquest pa rebeu el que sou.»

L'Eucaristia ens transforma als batejats en comunitat eclesial. L'Església no és obra nostra. Nosaltres no fem l'Església. És Crist, mort en la creu i ressuscitat d'entre els morts, el qui per mitjà de l'Eucaristia, memorial del seu misteri pasqual, ens fa el seu Cos. Nosaltres som realment el seu Cos. *Siguem el que som: el Cos de Crist!* Que la celebració de la santa missa sigui efectivament la columna vertebral de la vida de cada comunitat parroquial. Que Crist sigui realment adorat com a Senyor i Salvador. Que de la taula de l'Eucaristia brolli la caritat, fruit de la fe. Que la participació de l'Eucaristia ens faci entrar en l'escola de la gratuïtat i la donació. L'Eucaristia celebrada ens exigeix i al mateix temps ens fa capaços perquè també nosaltres ens convertim en pa partit per als germans, sortint al pas de les seves exigències i lliurant-nos nosaltres mateixos. Per això mateix, una celebració eucarística que no porti a trobar els germans allí on viuen, treballen, sofreixen, per a portar-los l'amor de Déu, no manifesta la veritat que en ella porta.

La nostra celebració d'avui acabarà a la plaça de la Catedral per tal de professar públicament la nostra fe i per tal d'expressar que la fe, quan és de veritat en el cor, es porta en els llavis i en la vida. Tota celebració de l'Eucaristia no acaba, sinó que continua en la vida; som enviats a portar Crist en la vida de cada dia. Avui l'Església viu la urgència de la nova evangelització. Tots nosaltres, allà on siguem - en la família, l'escola, el treball, el lleure, el món de la cultura o de la política -, hem de ser els nous evangelitzadors. Amb la fe al cor i essent el que som, el Cos de Crist, no hem de témer res. *La victòria que ha vençut el món és la nostra fe. Però, ¿qui venç el món sinó el qui creu que Jesús és el Fill de Déu?* (1Jn 5,4-5).

A Maria, Mare de Déu i Mare de l'Església, li encomanem l'Any de la Fe, perquè doni els fruits de conversió i de santedat que necessitem en la nostra Església de Vic. A ella també, estel en el camí de la nova evangelització, li encomanem el nostre testimoni de veritat i de caritat. Amén.